

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

"Η ιστορία της ανθρωπότητας ακολουθεῖ τή φυσική πορεία της. Ἡ ἀποικιοκρατία - ἡ κατάσταση, δηλαδή, στήν ὁποία ἕνα ἔθνος εἶναι ὑπόδουλο σέ ἕνα ἄλλο - ἀπό μέρα σέ μέρα ἐξαλείφεται ἀπό τό πρόσωπο τῆς γῆς. Τά ἔθνη πού ζοῦν ὑποδουλωμένα σέ ἄλλα, κατακτοῦν τό ἕνα μετά τό ἄλλο τήν ἀνεξαρτησία τους καί μπαίνουν στήν οἰκογένεια τῶν ἐλεύθερων ἐθνῶν.

Ἡ ὀμορφη μας πατρίδα, ἡ Κύπρος μας, κι αὐτή ὅπως κι ἄλλες χῶρες ὕστερα ἀπό πολυκύμαντους ἀγῶνες πού ἦταν τό ἀποτέλεσμα μακρῶν, σκληρῶν καί ἰδιαζουσῶν διαφορῶν συμφερόντων, ἀκολουθώντας τή φυσική πορεία τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, λευτερώθηκε ἀπό τόν ἀποικιοκρατικό ζυγό καί μπῆκε στήν οἰκογένεια τῶν ἐλεύθερων ἐθνῶν.

Σήμερα ἔχουμε μπροστά μας τό Κράτος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, πού διοικεῖται ἀπό τίς δυό κύριες κοινότητες πού ζοῦν στήν Κύπρο, δηλαδή ἀπό τοὺς Κυπρίους, ἕνα κράτος νόμιμο, ἀνεξάρτητο, μέλος τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἐπειδή οἱ ὑπήκοοι τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους δέν προέρχονται ἀπό ἕνα μόνο ἔθνος, ἡ Κύπρος ἀνήκει στήν κατηγορία τῶν πολυεθνικῶν κρατῶν.

Γι' αὐτό, ἀφοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψη οἱ ἰδιαίτερες διεκδικήσεις καί συμφέροντα τῆς κάθε μιᾶς ἀπό τίς δυό κύριες κοινότητες πού ζοῦν στήν Κύπρο, ἀναγνωρίστηκε στήν κάθε μιᾶ τους ἡ ἐλευθερία νά ἀσκεῖ ἔξουσies σέ κοινοτικό ἐπίπεδο καί δόθηκαν ἐγγυήσεις γιά τό Σύνταγμα τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους.

Μ' αὐτή τή σκέψη, τό καθῆκον πού ἐπωμίζονται ὅλοι οἱ Τουρκοκύπριοι καί Ἑλληνοκύπριοι πού ἀγαποῦν τήν πατρίδα τους, εἶναι νά σέβονται τά δικαιώματα ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου, νά ἐξασφαλίζουν τήν διατήρηση καί ἐξέλιξη τῆς ἐλεύθερης Κύπρου καί νά ἐργάζονται μέ ὅλη τους τή δύναμη γιά νά βοηθήσουν τίς κοινότητές τους νά πραγματοποιήσουν μιᾶ πιό δημοκρατική, πιό ἄνετη, πιό εὐτυχισμένη καί πιό εἰρηνική ζωή. Τό νά ἰσχυρίζεται κανεῖς τό ἀντίθετο, ἰσοδυναμεῖ κατά τήν ἄποψή μας μέ ἀνικανότητα νά δῆ ἢ νά κατανοήσῃ τήν πραγματικότητα ἢ σημαίνει πῶς σκοπιμα κλείνει τά μάτια του μπροστά σ' αὐτή.

Μέ λίγα λόγια ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Κύπρου δέν σημαίνει ἔνωσή της μέ ὁποιοδήποτε ἔθνος ἢ κράτος, ἀλλά διακυβέρνηση τῆς Κύπρου ἀπό τοὺς Κυπρίους.

Αὐτή ἡ ἔννοια ἔχει ἐνσωματωθῆ, σάν θεμελιώδης ἀρχή, καί στό Σύνταγμα καί ἔχει ὑπογραφῆ ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα μέρη. Συνάμα πρέπει νά τονίσουμε καί τοῦτο, πῶς τά ἀνεύθυνα λόγια πού ξεστομίζονται, ὄχι ἀπό πολιτικά βήματα, ἀπό ἀνθρώπους μέ μεσαιωνική θεοκρατική νοοτροπία, ἀλλά ἀπό ἕνα περιωρισμένο

ἀριθμό ἀνθρώπων τῆς θρησκείας, στή διάρκεια θρησκευτικῶν τελετῶν στίς ἐκκλησίες, ὅπως καί οἱ ἀναχρονιστικές τους ἰδέες πού στηρίζονται ὄχι στίς πραγματικότητες ἢ στά πολιτικά ἢ κοινωνικά φαινόμενα, ἀλλά σέ θρησκευτικούς μύθους, οὐδέποτε μποροῦν νά ἀλλάξουν τήν πραγματικότητα πού λέγεται ἀνεξάρτητο Κυπριακό κράτος.

"Ὅλο καί γίνεται λόγος γιά τήν "πλήρη ἀνεξαρτησία" τῆς Κύπρου καί ὁ καθένας δέχεται αὐτό τό πρᾶγμα σάν μιᾶ κοινή θέση καί σάν ἀρχή. Ἀπό τήν ἄλλη, ὅμως, σ' αὐτή τήν ἀρχή δίνονται διαφορετικές ἔννοιες. Γιά παράδειγμα, ὅσοι καθορίζουν τήν ἔννοιά της μέ βάση ὄχι τή λογική, ἀλλά τά συναίσθηματά, βλέπουν τήν πλήρη ἀνεξαρτησία νά πραγματοποιεῖται μέ τήν ἔνωση τῆς Κύπρου μέ ἕνα ἄλλο κράτος ἢ χώρα. "Ὅταν γίνεται λόγος γιά ἀνεξαρτησία, ἡ ἄποψη αὐτή εἶναι λαθεμένη καί ἀνεπίτρεπτη. Γιατί ἀπό τή στιγμή πού ἡ Κύπρος θά ἔνωθῃ μέ ἕνα ἄλλο κράτος παύει νά εἶναι ἀνεξάρτητη."

Τό πιό πάνω εἶναι ἄρθρο πού δέν γράφτηκε τελευταῖα ἀπό γνωστή νεοσύστατη Κίνηση, ἀλλά ἐμφανίστηκε στίς 2/1/61 στή " Cumhuriyet " τήν ἐφημερίδα τῶν φιλελεύθερων Τουρκοκυπρίων Gürkan καί Hikmet . Στίς 2 τοῦ Γενναῖου τοῦ 1961!

Πρὶν δεκαπέντε ὁλόκληρα χρόνια, ἡ φωνή τῶν Κυπρίων Gürkan καί Hikmet προσπάθησε νά πείσῃ τοὺς ὑπόλοιπους μας ὅτι "Ἡ Κύπρος ἀνήκει στοὺς Κυπρίους". Οἱ σκοτεινές ὅμως δυνάμεις πού πάντα ὑπῆρχον στές δυό κοινότητες, τοὺς ἀφαίρεσαν τήν ζωή. Τό ἄν εἶχαν δίκιο οἱ δυό Κύπριοι φιλελεύθεροι, δέν εἶναι δύσκολο νά τό ἀντιληφθοῦμε μετὰ τό τί συνέβη στήν Πατρίδα μας στές 15 τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974 καί τές 20 τοῦ ἴδιου μηνῆ.

Ἡ χρησιμότης τῆς ἱστορίας δέν εἶναι νά θυμούμαστε τά παλιά μά γιά νά ἀντλοῦμε διδάγματα. Ἄραγε μποροῦμε ἔστω καί τώρα νά ποῦμε ὅτι ἔχουμε συνειδητοποιήσει αὐτό πού οἱ δυό φιλελεύθεροι συμπατριῶτες μας ἤξεραν πρὶν 15 χρόνια; Θά μπορέσουμε ἐπιτέλους νά κόψουμε τήν ἀλυσίδα τῶν λαθῶν; Δέν ἔχουμε ψευδαισθήσεις γιά τίς ἐπεμβάσεις ἀπ' ἔξω, ἀλλά σίγουρα ἔχουμε καί ἐμεῖς τό μερτικό μας στή διαμόρφωση τῶν θέσεων τῶν ξένων.

" ..... Οἱ Τουρκοκύπριοι ἀποτελοῦν ἕνα ἁρμονικό, ἐργατικό καί ἐποικοδομητικό στοιχεῖο τῆς γειτονικῆς καί συμμάχου μας Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἕνα στοιχεῖο πού ἔχει συναίσθηση τῶν δικαιωμάτων καί τῶν εὐθυνῶν του. Μέσα σέ τέτοιες συνθήκες πιστεύουμε - καί τό εὐχόμεθα εἰλικρινά - πῶς οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι θά μπορέσουν, μέσα στά πλαίσια τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους, νά βροῦν τίς δυνατότητες νά πορευτοῦν, μέσα σέ ἀτμόσφαιρα εἰρήνης στό δρόμο τῆς εὐημερίας καί τῆς εὐτυχίας".

Εἴτε τὸ πιστεύουμε εἴτε ὄχι, ἡ τελευταία παράγραφος εἶναι ἀπόσπασμα ἀπὸ ἓνα μήνυμα τοῦ τότε Προέδρου τῆς Τουρκίας, τοῦ Τζιεμάλ Γκιουρσέλ. "Ἐνα μάτσο ἀπὸ λάθη κατάφεραν τὸ μήνυμα τοῦτο νὰ τὸ μετατρέψουν στὴν ..... "εἰρηνευτικὴν ἐπιχείρηση" τοῦ 1974 ποὺ κατὰστρεψε τὴν χώρα μας.

Χρειαζόσασαι νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὶς προκαταλήψεις, χρειαζόσεται νὰ δοῦμε κατὰμματα τὴν ἀλήθεια. Δέν εἶναι δυνατόν, δέν πρέπει οἱ μόνοι Κύπριοι νὰ ἦταν, νὰ εἶναι, ὁ Gürkan καὶ ὁ Hikmet .....

22/12/75

(Δημοσίευση τοῦ Νεοκυπριακοῦ Συνδέσμου).